Kleine heelkunde in de huisartspraktijk: hoe kunnen we de kwaliteit verbeteren.

Haio: MONBAILLIU Thomas , U.G.
Promotor: Schrans Diego , U.G.
Praktijkopleider: Gheyle Lies , Tack Hilde , VAN LAECKE Ann

Context: Heelkunde in zijn meest simpele vorm wordt nog steeds toegepast in elke huisartspraktijk en wordt ook opgenomen in de eindtermen van de opleiding. Doch ontbreekt een uniforme gestandaardiseerde opleiding voor kleine heelkunde in de huisartspraktijk in Vlaanderen.

Onderzoeksvraag: Hoe kunnen we door middel van opleiding de kwaliteit en de ervaring met kleine heelkunde in de huisartspraktijk verbeteren voor huisartsen en huisartsen-in-opleiding?

Methode: Allereerst werd een uitgebreid literatuur onderzoek gedaan om te bestuderen hoe chirurgische procedures kunnen aangeleerd worden, wat de verschillende leermethodes zijn en welke trainingsmodellen er bestaan. Daarnaast werd ook de huidige opleiding voor kleine heelkunde in Vlaanderen en zijn hiaten onder de loep genomen en vergeleken met de opleidingen in het buitenland. Vervolgens werd een enquête uitgestuurd naar huisartsen en huisartsen-in-opleiding waarbij voor 15 vooropgestelde kleine heelkundige ingrepen werd nagegaan hoe frequent ze werden uitgevoerd (kwantiteit) en hoeveel ervaring en vertrouwen de deelnemers in zichzelf hadden betreffende deze ingrepen (kwaliteit). Tot slot werd gepeild naar de interesse in bijscholing en naar welke leermethodes en ingrepen ze het liefst zouden bijleren.

Resultaten: Honderdtwintig huisartsen en huisartsen-in-opleiding namen deel aan de enquête. Hieruit bleek dat cryotherapie en het curetteren van mollusca contagiosa zeer frequent wordt uitgevoerd in de huisartspraktijk en er een groot vertrouwen in eigen kunnen is betreffende deze ingrepen. Voor het hechten van het gelaat, het hechten van een wonde elders op het lichaam, het insnijden en draineren van een abces (niet perianaal gelegen) en het verwijderen van corpora aliena ook nog frequent worden uitgevoerd in de huisartspraktijk en dat het vertrouwen en de ervaring wat variërend is maar nog steeds wel aanwezig is. Het wegnemen van een huidbiopt met APO, het uitsnijden van een lipoom, het insnijden en draineren van een perianaal abces, het insnijden van een getromboseerde hemorroïde, het uitvoeren van een wigresectie op een ingegroeide teennagel en het implanteren en verwijderen van een anticonceptiestaafje subcutaan worden niet frequent uitgevoerd in de huisartspraktijk en er is weinig ervaring en vertrouwen met deze ingrepen. Bij de twee urologische ingrepen opgenomen in de lijst: de vasectomie en de circumcisie zien we zelfs dat deze door geen enkele huisarts worden uitgevoerd en er ook geen ervaring mee is. Daarnaast zien we dat 83% van de deelnemers geïnteresseerd is in bijscholingen van kleine heelkunde in de huisartspraktijk en dat het bijleren door middel van instructies op een videoplatform te raadplegen op elk ogenblik duidelijk de eerste keuze van leermethode is.

Conclusie: De huisartsen en huisartsen-in-opleiding zijn vragende partij voor gestructureerde uniforme opleiding betreffende kleine heelkunde in de huisartspraktijk.